

7. Молодцов Д.С. Международный контроль за нераспространением ядерного оружия. Исторические предпосылки создания // Закон и право. - М.; ЮНИТИ-ДАНА, 2004. - № 10. 116 с.

8. Осипов Г.А. Международно-правовой режим нераспространения ядерного оружия. — М., 1987. 172 с.

9. Петровский В.Ф. Безопасность в ядерно-космическую эру. — М., 1985. 216 с.

10. Сидорова Е.А. Гарантии безопасности государства, не обладающим ядерным оружием// Современное право// № 6. 2010. 160 с.

11. Ядерное нераспространение: Учебное пособие для студентов вузов: В 2 т. Т. I / Под общ. ред. В.А. Орлова. 2-е изд., перераб. и расширен. — М., 2002. С. 528 с.

УДК 342.92

Купін Арнольд Павлович

кандидат юридичних наук, доцент

Запорізький національний технічний університет

ЩОДО ГРОМАДСЬКОЇ МОРАЛІ ЯК ЕЛЕМЕНТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Kupin Arnold Pavlovich

Candidate of Juridical Sciences, Associate Professor

Zaporizhzhya National Technical University

ON PUBLIC MORALITY AS ELEMENT OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION

Аннотация:

В статье рассматривается вопрос общественной морали как элемента административно-правового регулирования. Определен круг тех общественных отношений, которые формируют общественную мораль как родового объект в структуре административного законодательства Украины. Аргументирована необходимость замены большинства действующих ныне оценочных понятий, которые зафиксированы в юридической практике и официальных актах толкования.

Abstract:

The article is devoted to the issue of public morality as an element of administrative and legal regulation. The author determines the framework of civil relations that form public morality as generic object in the structure of administrative law of Ukraine. The author gives reasons for relevancy of change in majority of the existed appraisal concepts that are listed in contemporary legal practice as well as in official legal acts of interpretation.

Ключевые слова: административное право, административное законодательство Украины, общественная мораль, родового объект правонарушения, юридическая квалификация правонарушений.

Keywords: administrative law, administrative legislation of Ukraine, generic object in violation of law, juridical qualification of misdeed, public morality

Визначення поняття «моралі», «моральності», «морального» має важливе значення для аналізу моралі як об'єкту адміністративно-правової охорони.

Із приводу визначення цього поняття в літературі існує дуже багато найрізноманітніших підходів. Термін «моральне» застосовується в таких значеннях: суспільне, економічне («моральне старіння»); суспільно-традиційне («моральний фактор»); свідоглядове, ідеологічне («морально-політичне»); духовне, ідеальне («моральні стимули», «моральна підтримка»); психічне («моральний дух», «моральний стан»); внутрішній настрій особистості («моральний настрій, пафос»); проповідь, назидання, наставлення («читати мораль»); практичний висновок («мораль цієї байки», «звідсіль мораль»).

Інший варіант до визначення поняття «моралі» зробив свого часу Р.В. Петровський, він науково виділив мораль в комплексі відмінностей від оточуючих явищ. Як мінімум вимагається розмежування моралі із слідуєчими групами явищ: 1) із знаннями, істиною; 2) із формами особистого і групового

орієнтування; 3) із політикою, правом; 4) із світоглядом, філософією, релігією; 5) з етикою, мистецтвом; 6) із нравами, звичаями, традиціями [3, С.65-67].

Найбільш повне визначення громадської моралі, на наш погляд, міститься в роботі С.Ф. Денисова, та формулюється як «...історично обумовлене ідеальне відображення об'єктивної дійсності у формі суспільної свідомості, соціальний інститут, що виникає і розвивається в процесі суспільних відносин на ґрунті системи загальнолюдських цінностей (норм, принципів, ідеалів), утворюючих відповідну установку, яка визначає загальноприйнятну позитивну діяльність у суспільстві в процесі виробництва матеріальних і духовних благ, є орієнтиром і критерієм оцінки вчинків та їх результатів, регулятором і засобом розвитку і вдосконалення особистості і суспільства, спрямована на підтримку життя суспільства і просування його до ідеалу» [1, С.68].

Але, разом з цим для визначення завдань, що постають перед нами необхідно знайти певне

визначення, яке б розглядало мораль як один з об'єктів, на який поширюються функції адміністративно-правової охорони.

Іншими словами у суспільстві об'єктивно існують відносини громадської моралі, які вимагають ефективного адміністративно-правового захисту з боку держави.

Постає питання про встановлення кола тих суспільних відносин, які утворюють громадську мораль як родовий об'єкт в структурі адміністративного законодавства України, що в свою чергу надає можливість сконцентрувати в певній главі Кодексу України про адміністративні правопорушення тих проступків, що є найбільш небезпечними, оскільки громадська мораль є однією з головних засад існування соціальної держави та цивілізованого суспільства.

Більшість суспільних відносин регулюються нормами моралі, але там де цих норм недостатньо, повинні діяти норми закону.

В межах адміністративного законодавства такими нормами є стаття 89 КУпАП, яка встановлює відповідальність за жорстке поводження з тваринами, ст.92 КУпАП - порушення вимог законодавства про охорону культурної спадщини, ст.173 КУпАП - дрібне хуліганство, ст.178 КУпАП - розпиття спиртних напоїв у громадських місцях та поява в громадському місці у п'яному вигляді, ст.181 КУпАП - азартні ігри, воровання в громадських місцях, ст.181-1 КУпАП - заняття проституцією, ст.184 КУпАП - невиконання батьками або особами, які їх замінюють, обов'язків щодо виховання дітей. Крім того, з метою захисту ринку України від неконтрольованої продукції та товарів, що пропагандують культи жорстокості, насильства та порнографії законодавство про адміністративні правопорушення України встановлює відповідальність за частиною 1 статті 160 КУпАП – за торгівлю з рук у невстановлених місцях, ст. 164-6 КУпАП – за демонстрацію і розповсюдження фільмів без державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрації, ст. 164-7 КУпАП – за порушення умов розповсюдження і демонстрації фільмів, перебачених державним посвідченням на право розповсюдження і демонстрації фільмів, ст. 164-8 КУпАП – за недотримання квоти демонстрації національних фільмів при використанні національного екранного часу та ін. [2]

Таким чином, родовим об'єктом адміністративних деліктів у сфері громадської моралі є сукупність суспільних відносин, які засновані на системі загальнолюдських цінностей, що визначають суспільно-корисну (позитивну) діяльність особи та відповідають пануючим нормам моралі.

Подальша конкретизація цієї проблематики передбачає необхідність подальшого розгляду сутності та підстав адміністративної відповідальності за правопорушення в сфері громадської моралі, юридичного аналізу системи та складів правопорушень, проблем удосконалення законодавства в цьому напрямі.

Будь-яке суспільство як соціальна система, що сама себе підтримує характеризується певним соціальним порядком, сталим зразком соціальних очікувань, певними зразками поведінки його членів та конкретними засобами підтримання цих зразків. Останні два чинники постійно змінюються, але перебувають у рівновазі завдяки, насамперед, інваріативності суспільних угод правил, що регулюють поведінку людей, дії певних колективів, організацій, соціальних груп, і у своїй сукупності утворюють соціальні норми. Людина, у своїй поведінці або дотримується цих норм, або відступає від них. Сама по собі аморальна поведінка не є правопорушенням, порушення моральних начал кваліфікується як правопорушення тільки в тих випадках, коли їх дотримання обов'язкове для суб'єктів в силу прямої вказівки у тексті юридичної норми.

Скоєння конкретних аморальних проступків повинно бути доказано, оскільки в цьому випадку кваліфікація дій особи як конкретного адміністративного правопорушення і, відповідно накладення заходів відповідальності на підставі загальної оцінки поведінки є неприпустимим. Якщо у процесі проміжної кваліфікації на базі норм моралі не встановлено відповідності ознак фактичної поведінки та ознак складу дисциплінарного правопорушення, то застосування юридичної норми є безпідставним.

Норми моралі, що склалися на підставі цих понять є певними зразками для оцінки фактичної поведінки. Таким чином, норми моралі виступають у якості додаткових підстав юридичної кваліфікації у двох випадках: коли на них є пряме посилення у тексті норми права або коли вони використовуються для інтерпретації оціночних понять.

Закони допускають певну свободу оцінок, і в процесі юридичної кваліфікації ця свобода полягає, в тому числі, і у свободі інтерпретації оціночних понять, керівним началом якої повинна бути справедливість. Конкретний зміст оціночного поняття стосовно даної ситуації суб'єкт кваліфікації повинен знаходити, виходячи із вимог справедливості на базі власної високої правової культури (здатність засвоєння моральних цінностей та адекватна правосвідомість), життєвого досвіду, здорового глузду.

Такий підхід дозволяє обґрунтувати необхідність зміни багатьох нині існуючих зразків оцінки, що зафіксовані в юридичній практиці та актах легального тлумачення. На підставі викладеного можна зробити наступні висновки що, про-перше, юридична кваліфікація правопорушень в багатьох випадках здійснюється не тільки на підставі однієї конкретної юридичної норми, яка кладеться в основу рішення справи, але й із застосуванням додаткових підстав. По-друге, додатковими підставами юридичної кваліфікації правопорушень можуть бути: при використанні відсилочного або бланкетного способу викладення норми інші юридичні або технічні приписи, спеціальні правила, норми моралі; при наявності у тексті оціночних понять певні стандарти (зразки) оцінювання, що формулюються у тій чи іншій сфері суспільних відносин. По-третє, у подібних випадках є неминучими два етапи юридичної кваліфікації: проміжна оцінка на базі додаткових підстав та остаточна кваліфікація на базі юридичної норми, яка

передбачає юридичні наслідки і кладеться в основу вирішення справи. По-четверте, серйозні труднощі виникають при використанні за додаткові підстави кваліфікації стандартів оцінки. Закріплення багатьох з них в актах легального тлумачення і юридичній практиці сприяє правильній кваліфікації, але при цьому критерії оцінки повинні коректуватися у зв'язку з можливою зміною суспільних відносин, відштовхуючись від вимог розумності та справедливості.

УДК 340.11: 316.4.063

Література.

1. Денисов С.Ф. Кримінальна відповідальність за злочини проти громадської моралі (ст.210, 211, 211-1 КК України). Дисс. канд. юрид. наук. - К.- 1996.- 120с.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон УРСР від 07.12.1984 № 8073 - X // Відомості Верховної Ради Української РСР. – 1984. – № 51 – Ст 1122
3. Петровский Р.В. Мораль и условия ее теоретического осмысления. - М., 1988. – 168 с.

Муслимов Ш.Р.

*к.т.н., доцент кафедры информационных и вычислительных технологий
Кыргызско-Российский Славянский Университет*

ПРОБЛЕМЫ ФОРМИРОВАНИЯ ИНФОРМАЦИОННОГО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА В КОНТЕКСТЕ ИНТЕГРАЦИИ КЫРГЫЗСТАНА В ЕАЭС

Muslimov Sh.R.

*Ph.d., Associate Professor, Department of information and computing technologies
Kyrgyz-Russian Slavic University*

PROBLEMS OF FORMATION OF INFORMATION LEGISLATION IN THE CONTEXT OF THE INTEGRATION OF KYRGYZSTAN IN EEMA

Аннотация

Статья посвящена проблемам формирования нормативно-правовой базы в сфере информационных отношений и дальнейшего развития в контексте интеграции Кыргызской Республики (КР) в ЕАЭС, имплементации норм европейского и международного информационного права в информационное законодательство КР, а также проблеме систематизации национального информационного законодательства.

Abstract

The article is devoted to the problems of formation of normative-legal base in the field of information and the further development of relations in the context of the integration of the Kyrgyz Republic (KYRGYZ REPUBLIC) in EEMA, implementation of European and international law information legislation CD, as well as the problem of systematizing the national information legislation.

Ключевые слова: *информационное общество, информационное право, информационное законодательство, информационная безопасность.*

Keywords: *information society, information law, information law, information security.*

В условиях информационной революции, произошедшей в мире в конце XX - начале XXI века, одной из ключевых особенностей мирового социально-экономического прогресса является рост значимости информации в общественных отношениях. Широкое внедрение и совершенствование технико-технологических средств поиска, сбора, хранения, использования и распространения информации привели к стремительному развитию информационных отношений в обществе.

Указанные процессы определяют условия становления информационного общества, сущность которого была определена 1993 Комиссией Европейского Союза: "Информационное общество - это общество, в котором деятельность людей осуществляется на основе использования услуг с помощью информационных технологий и технологий связи"[1].

В этих условиях актуальными становятся проблемы формирования нормативно-правовой базы в сфере информационных отношений и дальнейшего

развития в контексте интеграции Кыргызской Республики (КР) в ЕАЭС, имплементации норм европейского и международного информационного права в информационное законодательство КР, а также проблема систематизации национального информационного законодательства.

Рассмотрим указанные проблемы более предметно.

После провозглашения государственной независимости в КР, началось активное формирование национального информационного законодательства. За это время принято значительное количество законов и других нормативно-правовых актов, что позволило урегулировать наиболее важные нормы информационных отношений и информационной деятельности. Сейчас информационные отношения в КР регулируются рядом нормативных актов, в частности: Конституцией КР, ЗАКОНОМ КР от 2 апреля 1998 года N 31 "Об электрической и почтовой связи", ЗАКОНОМ КР от 8 октября 1999 года N 107 "Об информатизации и электронном